

P कामार्ति । *B. P* und *Calc.* नालम्बिताश्वासनं, *A* आलम्बितप्रार्थनं, so auch *C*, wo jedoch bei ihm न stehe, lässt sich aus den Scholien nicht errathen.

Schol. वासार्थमिति । सुरभि सुगन्धि यत्पौष्पं पुष्पसंवन्य संभृतं संचितं सं... वा वीरुधां लतां (1. लतानां) रजः परागं वासार्थं सौगन्ध्यार्थं कृ नय । मिथ्याकृतेन मे मम दयितायाः स्त्री (?) । हितयतः । भवान् । एवंविधैर्विनोदनशतैर्हस्तलेखचित्रफलकार्दभिर्हरितं विहितजीवनं । आलम्बिताङ्गीकृता प्रार्थना येन तं कामार्तिजनं । अज्ञसा तत्त्वतः । अभिभवितुं पराभवितुं न ज्ञानीति । अभिभवितुं न ज्ञानीति । इदमज्ञसा सत्यमिति वा । अतश्चावश्यं लेखो न नेय इति भावः ॥

Der Text, den der Scholiast vor Augen gehabt, muss vom unsrigen sehr abweichen und war vielleicht in einem andern Versmasse abgefasst. Der erste Vers der Strophe bietet keine Schwierigkeiten : im zweiten zieht der Scholiast die Verneinung न zu ज्ञानीति (bei uns ज्ञानाति) und lässt den Infinitiv अभिभवितुं von ज्ञानीति abhängen und da er अज्ञसा durch तत्त्वतस् oder सत्यं erklärt, so kommt folgender Sinn heraus : «denn du kannst den liebeskranken Mann in Wahrheit nicht unterdrücken, weil er आलम्बितप्रार्थन ist». Dies letztere Kompositum umschreibt der Scholiast unbegreiflicher Weise durch अङ्गीकृता प्रार्थना येन d. i. von dem die Bewerbung (um die Geliebte) versprochen worden, der sie zugesagt hat. Wenigstens begreife ich nicht, wie darin der Sinn liegen kann, «cui (?) desiderii concessio (?) promissa sit», wie Lenz will.